

Hebreeën 2

1 Daarom moeten wij ons te meer houden aan wat door ons gehoord is, opdat wij niet op enig moment afdrijven.

Omdat wij het heil zullen beërven, zoals in 1:14 staat, en zelfs engelen worden uitgezonden ten dienste van ons, daarom zullen wij temeer aandacht schenken aan het evangelie, want schenken wij onze aandacht daar niet aan, dan kunnen we afdrijven.

Afdrijven is een schepsterm en onze levensboot kan uit de juiste koers raken als ons kompas Gods woord niet meer is of als wij daar niet voldoende aandacht aan geven.

2 Want als het woord dat door engelen gesproken werd, al bindend was

Mozes zegt in Deut. 33:2 dat de Heere is gekomen van de Sinaï uit het midden van heilige tienduizenden. Zo heeft Mozes dat gezien en ervaren dat tienduizenden heilige engelen aanwezig waren bij de wetgeving op de Sinaï.

en elke overtreding en ongehoorzaamheid rechtvaardige vergelding ontving,

Het woord Gods, gesproken op de Sinaï, bleek van kracht te zijn. Deze woorden willen de lezers afbrengen van de gedachte dat nu - onder de genade - het niet zo erg zou zijn om bewust te zondigen.

Jezus kwam niet alleen met de genade, maar Hij kwam ook met de waarheid. Genade betekent dat al mijn zonden worden vergeven, als ik ze belijd (1 Joh. 1:9) maar tevens geldt de heerlijke waarheid uit Rom. 6:14 waar staat: "

" Immers, de zonde zal over u geen heerschappij voeren, want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade. " Onder de genade zijn betekent dus dat de zonde over ons geen heerschappij zal voeren. Genade is dus geen vrijbrief tot zondigen.

3 hoe zullen wij dan ontvluchten, als wij zo'n grote zaligheid veronachtzamen, die in het begin door de Heere is verkondigd, en die aan ons is bevestigd door hen die Hem gehoord hebben.

Zo'n grote zaligheid! Wat is dan die grote zaligheid? Dat heil – die zaligheid - is allereerst verkondigd door de Here. Lezen we Matt. 5 dan noemt Hij daarin, dat de zachtmoedigen, barmhartigen, reinen van hart en de vreedstichters zalig zijn.

En Hij wijst ons de weg naar een volmaakte reactie: als iemand ons voor één mijl wil pressen, er twee te gaan en als iemand ons een slag op de rechterwang geeft, hem ook de andere toe te keren (Mt. 5:39/41).

Zo'n grote zaligheid: Ook Petrus schrijft daarover in 2 Petrus 1:4 waar staat: Door deze zijn wij met kostbare en zeer grote beloften¹ begiftigd, opdat gij daardoor deel zoudt hebben aan de goddelijke natuur, ontkomen aan het verderf², dat door de begeerte in de wereld heerst.

Dat is door de genade Gods meer dan alleen behouden worden. Wij kunnen deel krijgen aan Gods natuur, aan zijn deugden. En dat, nadat wij ontkomen zijn aan het

¹ 1 Tim.4:8 – 2 Cor. 1:20 – 2 Cor.6:18 en 7:1 – Hb. 4:1

² 2 Tim.2:14 – Phil. 3:19 – Gal. 6:8

verderf, dat door de begeerte in de wereld heerst.

Dat is de reden om ernst te maken met zulk een heil, zoals Petrus het in vers 5 schrijft: "Maar schraagt om deze reden met betoon van alle ijver door uw geloof de deugd."

2:4 HSV *God heeft er bovendien mede getuigenis aan gegeven door tekenen, wonderen en allerlei krachten, en gaven van de Heilige Geest, overeenkomstig Zijn wil.*

2:4 NBG *Terwijl ook God getuigenis daaraan geeft door tekenen en wonderen en velerlei krachten en door de Heilige Geest toe te delen naar zijn wil.*

2:4 SV *God bovendien medegetuigende ..*

Er staat niet dat God getuigenis daaraan gaf maar dat God getuigenis daaraan geeft, dus ook nu, met tekenen en wonderen en velerlei krachten. Ook nu wil Hij de heilige Geest toedelen naar zijn wil en ons genadegaven schenken (Rom. 12:6/8).

5 *Want Hij heeft de komende wereld, waarover wij spreken, niet onderworpen aan de engelen,*

De toekomstige wereld die wij verwachten: nieuwe hemelen en een nieuwe aarde waarop gerechtigheid woont (2 Petrus. 3:13). De schrijver van de Hebreeënbrieff wil ons duidelijk maken dat de mens niet door engelen, maar slechts door een Mens van vlees en bloed gelijk wij (Hb.2:14 en Rom. 1:3) gered kon worden.

6 *maar iemand heeft ergens getuigd: Wat is de mens, dat U aan hem denkt, of de mensenzoon, dat U naar hem omziet? (Psalm 8:5/7).*

7 *U hebt hem voor korte tijd minder gemaakt dan de engelen; met heerlijkheid en eer hebt U hem gekroond. U hebt hem gesteld over de werken van Uw handen;*

8a *alle dingen hebt U onder zijn voeten onderworpen.*

Hier gaat het over Jezus. Zijn naam wordt voor het eerst in Hebreeëen genoemd in vers 9. Geen van Gods trouwe engelen is ooit van God verlaten geweest, maar Jezus wel voor korte tijd toen Hij – zoals ook vers 9 zegt – door de genade Gods voor een ieder de dood gesmaakt heeft.

De dood is scheiding van God en voor korte tijd is Jezus door God verlaten geweest omdat Hij voor ons een vloek werd. Toen riep Hij uit: "Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten."

8b *Want bij het onderwerpen van alle dingen aan Hem heeft Hij niets uitgezonderd dat Hem niet onderworpen is.*

Immers Jezus sprak voor zijn hemelvaart: "Mij is gegeven alle macht in de hemel en op de aarde." (Mt. 28:18)

Nu zien wij echter nog niet dat Hem alle dingen onderworpen zijn, Nee, dat zien wij nu nog niet maar wij zien Hem wel met heerlijkheid en eer gekroond, zoals in vers 9 staat.

9 *maar wij zien Jezus met heerlijkheid en eer gekroond, Die voor korte tijd minder dan de engelen geworden was, vanwege het lijden van de dood, opdat Hij door de genade van God voor allen de dood zou proeven.*

Een christen hoeft de dood – scheiding van God – niet te smaken. "Het leven is mij

Christus, en het sterven gewin" schrijft Paulus in Filip. 1:21

10 Want het paste Hem, om Wie alle dingen zijn en door Wie alle dingen zijn, dat Hij, om veel kinderen (zonen: NBG) tot heerlijkheid te brengen, de Leidsman van hun zaligheid door lijden zou heiligen.

Hier zien wij weer de rijkdom van "zo'n grote zaligheid - zulk een heil". Hij wil vele zonen tot heerlijkheid brengen. Daartoe zijn wij ook geroepen (2 Tess. 2:14).

11 Immers, zowel Hij Die heiligt als zij die geheiligd worden, zijn allen uit één. Daarom schaamt Hij Zich er niet voor hen broeders te noemen,

Nee, daar schaamt Jezus Zich niet voor. Toen Hij opgestaan was, zei Hij tegen Maria van Magdala: "Gaat heen en bericht mijn broeders, dat zij naar Galilea gaan, en daar zullen zij Mij zien." (Mt. 28:10).

Nadat David - door de Geest gedreven - wel heel bijzonder in Psalm 22:1-22 over het lijden van de Messias profeteert, klinkt de opstandings overwinning van de Messias in vers 23 door, en die woorden staan vermeld in Hb. 2:12

12 want Hij zegt: Ik zal Uw Naam aan Mijn broeders verkondigen; te midden van de gemeente zal Ik U lofzingen.

Het volgende vers (13) wordt genoemd in Jesaja 8:17 en 18. De woorden: "Ik zal op Hem vertrouwen" wijzen er op, dat Jezus als zoon des mensen, ook "wandelde in geloof en niet in aanschouwen" (2 Cor. 5:7).

13 En verder: Ik zal Mijn vertrouwen op Hem stellen. En vervolgens: Zie, Ik en de kinderen die God Mij gegeven heeft.

Hier presenteert Jezus Zich met de kinderen, die God Hem gegeven heeft en door Hem bevrijd zijn. Wij, mensenkinderen, hebben deel aan het vlees en bloed van Adam na de zondeval. Een vlees, waarvan Paulus zegt in Romeinen 7:18 "Want ik weet, dat in mij - dat wil zeggen in mijn vlees - geen goed woont." In dat vlees kwam Jezus.

Immers, zoals Rom. 1:3 zegt, is Hij gesproten uit het geslacht van David naar het vlees maar naar de geest der heiligheid - door zijn opstanding uit de doden - heeft Hij verklaart Gods Zoon te zijn in kracht (4).

In Hb. 2:14 wordt het grote geheimenis der godsvrucht geopenbaard, namelijk Christus geopenbaard in het vlees (1 Tim. 3:16).

Hij kwam in een vlees - zoals Romeinen 8:3 zegt - aan dat der zonde gelijk, en wel om de zonde.

Hij baande als Voorloper door het voorhangsel, dat is zijn vlees - een nieuwe en levende weg (Hb. 10:19/20) en die gebaande weg mogen wij nu gaan.

14 Omdat nu die kinderen van vlees en bloed zijn, heeft Hij eveneens (NBG: op gelijke wijze) daaraan deel gehad om door de dood hem die de macht over de dood had - dat is de duivel - teniet te doen, (NBG: onttronen).

Alleen door op gelijke wijze deel te krijgen aan bloed en vlees als de kinderen, kon Hij - door zijn dood - hem die de macht over de dood had, de duivel, onttronen. Hier is de duivel in de val gelopen. Immers, de

ziel die zondigt, die zal sterven, maar Jezus heeft nooit gezondigd.

- o Jezus heeft nooit een zondige natuur gehad.
- o Jezus heeft de zonde nooit gekend, want de zonde kent men pas als men de zonde doet.
- o Jezus heeft nooit een zondig vlees gehad want een zondig vlees heeft iemand, die gezondigd heeft.

Maar Hij is wel - in alle dingen op gelijke wijze als wij (Jac. 1:14) verzocht geweest, maar de begeerte werd nooit bij Hem bevrucht en daardoor heeft Hij nooit gezondigd. Omdat Hij toch ter dood werd gebracht, werd de duivel, die de macht over de dood had, ontroont.

Van deze wijsheid Gods heeft geen van de beheersers dezer eeuw geweten, want indien zij van haar geweten hadden, zouden zij de Here der heerlijkheid niet gekruisigd hebben (1 Cor. 2:8).

15 en allen te verlossen die door angst voor de dood gedurende heel hun leven aan slavernij onderworpen waren.

Jezus heeft als gevolg hiervan, de zijnen bevrijdt van angst en slavernij! Geen angst voor de dood en geen slavernij meer. Opdat wij waarlijk vrij zouden zijn, heeft Christus ons vrijgemaakt (Gal. 5:1).

Wetende – schrijft Petrus in 1 P. 1:18 – dat gij niet met vergankelijke dingen, zilver of goud, zijt vrijgekocht van uw ijdele wandel, die u van de vaderen overgeleverd is, maar met het kostbare bloed van Christus, als van een onberispelijk en vlekkeloos lam.

16 Want werkelijk, Hij neemt de engelen niet aan, maar Hij neemt het nageslacht van Abraham aan.

In de Engelse King James vertaling staat zo ongeveer dit: Hij nam geen engelen natuur aan maar die van het nageslacht van Abraham. En die richting wijst ook het volgende vers, dat begint met: *daarom*.

17a Daarom moest Hij in alles aan Zijn broeders gelijk worden, Ja, in alles moest Hij aan zijn broeders gelijk worden en zo kon Hij in alle dingen op gelijke wijze als wij verzocht worden, doch zonder te zondigen. (Hb. 4:15).

Zo vaak als wij verzocht worden, zegt immers Jacobus 1:14, worden wij verzocht door de zuiging en verlokking van onze eigen begeerten. En Hij is in alle dingen op gelijke wijze – en niet op een heel andere wijze – als wij verzocht geweest.

17b ...opdat Hij een barmhartig en een getrouw Hogepriester zou zijn in de dingen die God betreffen, om de zonden van het volk te verzoenen.

Jezus weet wat het is, om verzocht te worden. Er is niemand die ons daarin zo goed begrijpt als Hij. De zonde heeft Hij nooit gekend want men kent de zonde pas, als men die doet. Maar Jezus weet wat het is, om verzocht te worden. Hij is onze hemelse hogepriester en advocaat. Hij leeft altijd om voor ons te pleiten. Hij is een barmhartig en getrouw hogepriester.

18 Want waarin Hij Zelf geleden heeft, toen Hij verzocht werd, kan Hij hen die verzocht worden, te hulp komen.

Jezus kan ons te hulp komen, want Hij leed immers zelf in het vlees. Petrus schreef hierover (1 Petrus 4:1):

" Welnu, omdat Christus voor ons in het vlees geleden heeft, moet ook u zich wapenen met dezelfde gedachte: wie in het vlees geleden heeft, is opgehouden met de zonde."

Jezus leed in het vlees, en wij – als wij dat ook doen – mogen ons wapenen met de uitkomst daarvan: wie in het vlees geleden heeft, is opgehouden met de zonde.